

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

Bon i sant Nadal

«Avui és el dia en què ha obrat el Senyor». Així resem amb el salm 117 i l'Església ho viu en la celebració litúrgica i quotidiana durant la solemnitat de Pasqua, però també aquests dies del temps de Nadal. Celebrem la segona festa més important de l'any litúrgic, el Nadal, el naixement de Nostre Senyor Jesucrist, en el qual contemplem i actualitzem la seva encarnació mentre esperem el seu retorn gloriós.

Estem acostumats a celebrar el Nadal i són per a nosaltres festes de joia i d'alegria, perquè, si a qualsevol família hi ha alegria pel naixement d'un infant, com no s'ha d'alegrar la família de l'Església, i també tota la família humana, per la vinguda al món de Déu fet home, l'infant nascut a Betlem!

El que no pensem sovint és que aquest nen, nascut de Maria verge, és el mateix que més tard va patir, va ser traït, va sofrir la passió i va morir a la creu per a després ressuscitar i ser la nostra vida, i donar-nos així una nova vida. Sí,

Felicitació de Nadal de Mons. Salvador Cristau i Coll, Administrador diocesà i Bisbe electe de Terrassa

perquè Déu, que ens va crear a imatge i semblança seva, va enviar al món el seu Fill fet home com nosaltres, a semblança nostra llevat del pecat, per salvar-nos de la mort, fer-nos fills seus i per a viure amb Ell eternament.

Les lectures de les misses de Nadal posen l'accent en diferents aspectes del mateix misteri que celebrem aquests dies: l'Encarnació del Fill de Déu, la genealogia de Jesús, el seu naixement i l'anunci de l'àngel als pastors, la visita dels pastors a Betlem. A més, a l'Evangeli de sant Lluç, hi trobem el conegut passatge que ens ha d'ajudar a viure amb recolliment i agraïment aquests

«A cada circumstància de la seva vida, Sant Josep va saber pronunciar el seu fiat, com Maria a l'Anunciació i Jesús a Getsemani».

Papa Francesc
Carta Apostòlica *Patris corde*,
8 de desembre de 2020.

Bon i Sant Nadal
de Nostre Senyor Jesucrist

† Salvador Cristau Coll
Administrador Diocesà de Terrassa
Bisbe electe de Terrassa

Retaule de Santa Maria
Parròquia de Santa Maria de Palau-Solità
Palau-Solità i Plegamans

dies: «Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava» (Lc 2,19).

I encara que avui, 26 de desembre, és Sant Esteve, festa molt popular a casa nostra, l'Església ens convida a contemplar en aquest diumenge la Sagrada Família de Natzaret. Tot contemplant aquesta humil família, els cristians hem de trobar el referent de convivència, generositat, escolta, perdó

i tantes virtuts imitables que ens ofereixen Jesús, Maria i Josep en aquell pessebre de Betlem.

Tota la vida de l'Església, que és el mateix que dir de tots els cristians, gira al voltant dels misteris de la vida de Jesús. Aquests dies revivim els de la seva Encarnació i vinguda al món. Al llarg de tot l'any anirem revivint també la resta d'aquests misteris. Ell els vol viure en cada un de nosaltres, perquè el cristià és el qui viu la vida de Crist, i Ell vol revivir la seva en nosaltres.

Benvolguda família diocesana: que tingueu tots un molt bon i sant Nadal!

ENTREVISTA

La nova catequesi

JOAN ÀGUILA

Amb el lema «Sota la vostra protecció ens refugiem», els dies 19, 20 i 21 de novembre es van celebrar a Montserrat les 13es jornades de formació del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes (SIC), a les quals hi van participar 280 catequistes. L'objectiu principal era presentar una nova proposta metodològica per als catequistes, que posa el focus en generar un vincle de relació entre el catequizant i Jesús. Al web www.sic-catequesi.cat hi ha contingut per als catequistes i, per a les famílies, material per aprofundir la seva vivència de la fe. Mn. Joan Àguila és el director del SIC.

La nova proposta és fàcilment aplicable entre tots els catequistes?

La metodologia incorpora el desenvolupament mitjançant la dinàmica de l'oratori, el joc, el cant, el testimoniatge, el diàleg en petit grup, la participació a la celebració litúrgica, la implicació de l'entorn familiar... El/la catequista cal que tingui una veritable relació amb Jesús a través de la pregària, la participació activa en la vida de l'Església i la passió per anunciar la Bona Notícia de Jesús.

Quins problemes us trobeu per continuar la catequesi dels infants als joves?

Sovint constatem que la catequesi no té continuïtat perquè no s'ha establert una autèntica relació durant els primers anys del procés. Si no s'ha iniciat a l'amistat amb Jesús és normal que els adolescents i els joves passin de la catequesi quan aquesta es redueix al simple record dels fets i paraules d'algué que no té res a dir en el seu avui.

Per què vau triar Montserrat per reprendre la celebració de les jornades?

Després d'aquests mesos tan durs de la pandèmia necessitem sentir-nos acompanyats i acarats per l'amor maternal que ens inspira la Mare de Déu de Montserrat. Va ser un cap de setmana extraordinari: gran participació i molta acceptació i entusiasme per incorporar les novetats metodològiques proposades.

Oscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Tornar al Pare

Un bon amic, capellà de presons, m'explica en una carta, una experiència viscuda amb un home intern que li va demanar per confessar-se tres dies després, afegint que no estava preparat per fer-ho en aquell moment. «Aquest home necessitava preparar-se per retrobar-se amb Déu, per rebre el seu perdó. Aquesta actitud fa recordar les paraules del fill petit de la paràbola de Lluc: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguis fill teu" (Lc 15, 21). Probablement l'home pensava el mateix, i no s'atrevia a tornar a la casa del Pare.»

El meu amic segueix relatant: «Tres dies després, en retrobar-nos, després de donar-me les gràcies, l'intern em digué que ja estava preparat. Buscant un espai que permetés una conversa reservada, vam acabar en un petit magatzem. No era el lloc més digne però, de ben segur, que el Déu de misericòrdia, també era allà. Començarem amb el senyal de la creu i el jove penitent demanà perdó amb un profund sentiment de penediment. Certament confiava en el perdó de Déu i volia començar una nova vida amb la seva ajuda.»

El confessor se sentí commogut per aquesta actitud, alhora que se sentia un instrument del Senyor: «Escoltant-lo, brollaren molts sentiments d'agraïment i compassió en el meu interior. Recordava molts moments de Jesús a l'Evangeli, alhora que li deia que Déu l'estimava i volia apropiarse a ell. Li vaig donar l'absolució, imposant-li les mans sobre el cap com també ho feia Jesús. Em sentia testimoni de l'abraçada del Pare al fill, perdut i trobat, que havia retornat al seu costat. Aquell espai inhòspit havia estat testimoni del penediment d'una criatura davant del Déu de la vida. Gràcies a aquest home, altra vegada se m'ha fet present el Déu de la misericòrdia i de la vida, en un lloc de sofriment, de creu. "Era a la presó, i vinguéreu a veure'm" (Mt 25,36). Vaig donar-li gràcies a Déu.»

L'experiència viscuda el fa concloure: «Demano a Déu que m'ajudi a continuar aquest servei i seguir fent el que he de fer, en cada moment. He de seguir treballant en el centre penitenciari amb aquells que em necessiten, sabent que no soc jo el qui fa, sinó que Algú ho fa mitjançant la meua acció ministerial.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La mirada asombrada del niño

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Papa, en el inici de la Carta Apostòlica «sobre el significado y el valor del Belén» (AS, 01.12.19), nos habla del «hermoso signo del pesebre». Bella tradición del pueblo cristiano y de cada uno de los lugares y de las familias. El pesebre «causa siempre asombro y admiración».

A todos nos llena de ternura la mirada infantil que no se cansa de contemplar el nacimiento; a lo sumo le gusta participar moviendo las figuritas y así les da vida. Tengamos todos nosotros la mirada asombrada de un niño. Nos hará bien. «El que se haga pequeño como este niño, ese, es el más grande en el reino de los cielos» (Mt 18,4). Contemplar y participar en las realidades cercanas de nuestra vida.

Para la familia de Nazaret no siempre las cosas fueron fáciles. Si con María y José, estaba Dios, también «la presencia del Señor habita en la familia real y concreta, con todos sus sufrimientos, luchas, alegrías e intentos cotidianos» (*Amoris Laetitia*, 315). Si el amor anima la vida de familia, «el Señor reina allí con su gozo y su paz».

Anunciemos alegres el nacimiento del Señor y veneremos al Niño Dios, que, desposeído y abajado, viene pobre, necesitado y pequeño; se nos acerca humilde a cada uno.

Pidamos a María que con veracidad, cercanía y gestos de ternura, abajados de nuestro orgullo, seamos servidores humildes de nuestros hermanos. Dispuestos a ser los primeros en la entrega y los segundos en el figurar.

Lectures de la missa diària i santoral

27. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Jn 1,1-4 / SI 96 / Jn 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100). Sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. ■ Dimarts [Jn 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rogalia. Santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

29. □ Dimecres [Jn 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr. Sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Síó; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Dijous [Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Felix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Divendres [Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr. Santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. □ Dissabte [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. ✚ Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

2. □ † Diumenge vinent, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18 (o bé: 1,1-5.9-14)]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa. Sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

Intencions del Sant Pare per al mes de gener de 2022

Preguem perquè totes les persones que pateixen discriminació i persecució religiosa trobin en les societats en què viuen el reconeixement dels seus drets i la dignitat que prové de ser germans i germanes.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

COMENTARI

(Avui també es poden llegir les lectures: 1Sa 1,20-22.24-28 / Sl 83 / 1Jn 3,1-2.21-24)

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.*

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneïxi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escol·lits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniui; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importoneu els vostres fills, que no es desanimin.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 2,41-52)

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaven entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a buscar-lo.

El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia». Ell els digué: «¿Per què em buscàveu? ¿No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no comprenyeren aquesta resposta.

Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

(Hoy también se pueden leer las lecturas: 1Sa 1,20-22.24-28 / Sl 83 / 1Jn 3,1-2.21-24)

Lectura del libro del Eclesiástico (Eclo 3,2-6.12-14)

El Señor honra más al padre que a los hijos y afirma el derecho de la madre sobre ellos. Quien honra a su padre expia sus pecados, y quien respeta a su madre es como quien acumula tesoros. Quien honra a su padre se alegrará de sus hijos y cuando rece, será escuchado. Quien respeta a su padre tendrá larga vida, y quien honra a su madre obedece al Señor. Hijo, cuida de tu padre en su vejez y durante su vida no le causes tristeza. Aunque pierda el juicio, sé indulgente con él y no lo desprecies aun estando tú en pleno vigor. Porque la compasión hacia el padre no será olvidada y te servirá para reparar tus pecados.

Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos:

Como elegidos de Dios, santos y amados, revestíos de compasión entrañable, bondad, humildad, mansedumbre, paciencia. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el vínculo de la unidad perfecta. Que la paz de Cristo reine en vuestro corazón: a ella habéis sido convocados en un solo cuerpo. Sed también agradecidos. La Palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; exhortaos mutuamente.

Cantad a Dios, dando gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre de Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, sed sumisas a vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso agrada al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan el ánimo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,41-52)

Los padres de Jesús solían ir cada año a Jerusalén por la fiesta de la Pascua. Cuando cumplió doce años, subieron a la fiesta según la costumbre y, cuando terminó, se volvieron; pero el niño Jesús se quedó en Jerusalén, sin que lo supieran sus padres. Estos, creyendo que estaba en la caravana, anduvieron el camino de un día y se pusieron a buscarlo entre los parientes y conocidos; al no encontrarlo, se volvieron a Jerusalén buscándolo.

Y sucedió que, a los tres días, lo encontraron en el templo, sentado en medio de los maestros, escuchándolos y haciéndoles preguntas. Todos los que le oían quedaban asombrados de su talento y de las respuestas que daba. Al verlo, se quedaron atónitos, y le dijo su madre: «Hijo, ¿por qué nos has tratado así? Tu padre y yo te buscábamos angustiados». Él les contestó: «¿Por qué me buscabais? ¿No sabíais que yo debía estar en las cosas de mi Padre?». Pero ellos no comprendieron lo que les dijo.

Él bajó con ellos y fue a Nazaret y estaba sujeto a ellos. Su madre conservaba todo esto en su corazón. Y Jesús iba creciendo en sabiduría, en estatura y en gracia ante Dios y ante los hombres.

Els pares de Jesús el trobaren al Temple

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

L'Evangelí de Lluc conclou els relats de la infantesa de Jesús amb l'episodi del Temple. De fet, tot havia començat al Temple, mentre Zacaries, el pare del Baptista, estava oficiant l'ofrena de l'encens a l'interior del santuari.

El Temple era per als jueus el lloc de l'encontre amb Déu. Allà hi anaven a donar-li les gràcies i a implorar el seu ajut, també per rebre la seva benedicció i per oferir-li el bo i millor de les collites i dels béns. Així ho fa Anna, la mare de Samuel, a l'episodi que relata la primera lectura d'avui: hi havia anat per demanar la gràcia d'un fill, i uns anys més tard, hi torna per oferir i consagrar el fill per al servei del Senyor. Des d'aquell moment, Samuel serà del Senyor per tota la vida.

És Jesús mateix qui pren la iniciativa de consagrar-se al Senyor, ja que ell «només pot ser a la casa del Pare». Lluc vol marcar netament la diferència: Jesús, a diferència de Samuel, és el Fill de l'Altíssim (cf. 1,32) des de la seva concepció, no perquè hagi estat dedicat o consagrat al Senyor pels seus pares. De fet, tot al llarg de l'Evangelí, Lluc anirà mostrant com Jesús viu entregat plenament al Pare en bé dels homes, fins a la creu mateixa: «Pare, a les vostres mans encomano el meu alè» (cf. 23,46).

Maria i Josep, en aquest episodi, són figura del deixeble que cerca Jesús. Una recerca que només obté resultat al tercer dia, amb clara referència pasqual; tot i que, de moment, els pares no comprenen la resposta que els dona Jesús. I és que la fe dels deixebles resta insegura fins que no arriba l'experiència del Ressuscitat.

Tres indicacions conclouen el pasatge: Jesús vivia sotmès als pares, Maria ho conservava tot en el seu cor, i Jesús creixia en favor de Déu i dels homes. La submissió de Jesús als pares no és sinó figura de la seva submissió i obediència al Pare que desenvoluparà al llarg de la seva vida, mentre creixerà en favor i gràcia davant Déu i els homes.

Maria ho conserva tot en el cor, que és el lloc bíblic no dels sentiments sinó de les decisions vitals. Fem també nostra la consagració i obediència de Jesús des del fons del nostre cor compromès.

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Dissabte 1 de gener de 2022, a les 12 h. Missa de Santa Maria, Mare de Déu a la Catedral.

Dijous 6, a les 12 h. Missa de l'Epifania a la Catedral.

Dissabte 8, a les 12 h. Benedicció i inauguració de la reforma del Casal de la Visitació a Can Xammar de l'Ametlla del Vallès.

Del diumenge 9 al diumenge 16. Visita *Ad limina* a Roma.

Notícies

Confirmacions a Corró d'Avall. El diumenge 12 de desembre, Mons. Sal-

vador Cristau, Administrador diocesà i Bisbe electe de Terrassa, confirmà tres joves de la comunitat parroquial de Santa Eulàlia de Corró d'Avall. En acabar, saludà el Sr. Alcalde, els membres de l'Agrupació Santa Eulàlia, els feligresos i veïns en el context de la festa patronal de Santa Eulàlia de Mèrida.

20 anys de Pregària de Taizé a Sabadell. El divendres 12 de novembre, a la parròquia de la Puríssima de Sabadell es varen celebrar, amb molta assistència de fidels, el vintè aniversari de pregària a l'estil de Taizé, ajornat l'any passat a causa de la pandèmia.

Mons. Cristau es troba amb matrimonis a Sant Cugat. El dimecres 15 de desembre, Mons. Salvador Cristau celebrà la Missa a la parròquia de Sant Pere Octavià, a Sant Cugat del Vallès. Hi participaren els grups de matrimonis i famílies *Amoris Laetitia*. En acabar es beneïren les famílies i

es distribuïren les creus com a record de la trobada. En acabar, els fidels saludaren el Bisbe electe de Terrassa.

Càritas Caldes inaugura un pis social al Santuari del Remei. Càritas Caldes ha inaugurat un projecte d'habitatge social i assequible per a persones i/o famílies en situació de vulnerabilitat i de risc d'exclusió social al Santuari del Remei amb la col·laboració de l'Ajuntament. El beneï i inaugurà Mn. Xavier Blanco, Rector.

Mor el Sr. Francesc Llonch, Director general de Càritas Diocesana de Terrassa. El dijous 15 de desembre va

morir a Sabadell el Sr. Francesc Llonch, Director general de Càritas Diocesana de Terrassa. Nomenat l'any 2019 per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses en substitució del Sr. Salvador Obiols. Ha continuat el treball de consolidació de l'acció de Càritas Diocesana, la coordinació amb les parròquies i la col·laboració amb altres entitats. Li ha tocat fer front a la Covid-19, amb un increment notable de l'acció de Càritas. Ha posat sempre la persona al centre de l'acció. El divendres dia 17, Mons. Salvador Cristau Coll presidí les exèquies a l'església parroquial de Sant Fèlix de Sabadell.

Agenda

Pessebres de la Catedral. Com cada any, l'Agrupació de Pessebristes de Terrassa organitza al soterrani de l'atri de la Catedral l'exposició de pessebres. L'horari de de visita és: de dilluns a divendres de 17.30 a 20.30 h. Dissabtes, diumenges i festius d'11.30 a 13.30 h i de 15.30 a 20.30 h.

Nota. La Cúria estarà tancada els divendres 24 i 31 de desembre i 7 de gener.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL

Administrador diocesano de Terrassa

Feliz y santa Navidad

«Hoy es el día en que ha actuado el Señor». Así reza el salmo 117 y la Iglesia lo vive en la celebración litúrgica cotidiana, especialmente durante la solemnidad de Pascua, pero también en estos días del tiempo de Navidad. Celebramos la segunda fiesta más importante del año litúrgico, la Navidad, el nacimiento de Nuestro Señor Jesucristo, en el que contemplamos y actualizamos su encarnación mientras esperamos su regreso glorioso.

Estamos acostumbrados a celebrar la Navidad y para nosotros son siempre fiestas de gozo y de alegría, porque, si en cualquier familia hay alegría por el nacimiento

de un niño, cómo no debe alegrarse la familia de la Iglesia y toda la familia humana también, por la venida al mundo de Dios hecho hombre, el niño nacido en Belén!

Lo que no pensamos a menudo es que ese niño, nacido de María virgen, es el mismo que más tarde fue traicionado, sufrió la pasión y murió en la cruz para después resucitar y ser nuestra vida, y darnos así una nueva vida. Sí, porque Dios, que nos creó a su imagen y semejanza, envió al mundo a su Hijo hecho hombre como nosotros, es decir a semejanza nuestra salvo en el pecado, para salvarnos de la muerte, hacernos hijos suyos y para vivir con Él eternamente.

Las lecturas de las misas de Navidad hacen hincapié en diferentes aspectos del mismo misterio que celebramos estos días: la Encarnación del Hijo de Dios, la genealogía de Jesús, su nacimiento y el anuncio del ángel a los pastores, la visita de los pastores a Belén. Además, en el Evangelio de san Lucas encontramos el conocido pasaje que nos debe ayudar a vivir con recogimiento y agradecimiento estos días: «María conservaba estos recuerdos en su corazón y los meditaba» (Lc 2,19).

Y aunque hoy, 26 de diciembre, es San Esteban, fiesta muy popular entre nosotros, la Iglesia nos invita a contemplar en este domingo la Sa-

grada Familia de Nazaret. Contemplando esta humilde familia, los cristianos debemos encontrar el referente de convivencia, generosidad, escucha, perdón y tantas virtudes imitables que nos ofrecen Jesús, María y José en ese pesebre de Belén.

Toda la vida de la Iglesia, que es lo mismo que decir de todos los cristianos, gira alrededor de los misterios de la vida de Jesús. Estos días revivimos los de su Encarnación y venida al mundo. A lo largo del año iremos reviviendo también el resto de estos misterios. Él quiere vivirlos en cada uno de nosotros, porque el cristiano es el que vive la vida de Cristo, y Él quiere revivir la suya en nosotros.

Estimada familia diocesana, ¡que tengáis todos una muy santa y feliz Navidad!

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

